

YOSHLAR
KUTUBXONASI

Zulfiya

Bahor keldi seni so'roqlab

Kitob shu erda ko'rsatilgan muddatdan
kechiktirilmagan holda topshirilishi shart

ilgarigi berilmalar miqdori _____

/_____
sa-
odi,

m._____

84(50)/6
I-91

YOSHLAR
KUTUBXONASI

Zulfiya

Bahor keldi seni so'roqlab

Zulfiya tavalludining
100 yilligiga bag'ishlanadi

C-7
08.08.20

XP
y3ner

YANGI ASR AVLODI

TOSHKENT

2019

UO'K: 821.512.133-3
KBK: 84(50')6
Z-91

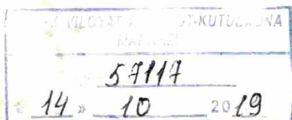
Zulfiya

Bahor keldi seni so'roqlab: she'rlar / Zulfiya Isroilova. –
Toshkent: Yangi asr avlodi, 2019. – 192 b.

ISBN 978-9943-27-413-6

XX asr o'zbek she'riyatining zabardast vakillaridan biri, davlat arbobi Zulfiya Isroilova bugungi kun o'quvchilari uchun yaxshi tanish. Maktab darsliklarida shoiraning qator she'rlarini mutolaa qilganmiz. Vatan, muhabbat, vafo, ezgulik tuyg'ulariga yo'g'rilgan she'rlari barchamizning ko'nglimizdan munosib joy olgan.

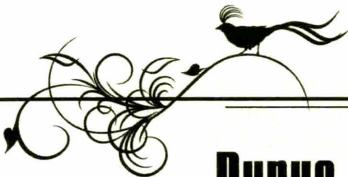
Mazkur kitob Zulfiya tavalludining 100 yilligiga bag'ishlab nashrga tayyorlandi. Undan shoira ijodidagi eng sara she'rlar o'rin olgan. Aziz o'quvchilarimiz ushbu to'plamni o'qib, mutolaa zavqidan bahramand bo'ladilar, degan umiddamiz.

UO'K: 821.512.133-3
KBK: 84(50')6

ISBN 978-9943-27-413-6

© Zulfiya Isroilova. «Bahor keldi seni so'roqlab», «Yangi asr avlodi», 2019.

Dunyo ichra topgan dunyomsan

*O'zing tashna etding, o'zing suv tutding,
Qalbindagi sahrom, daryomsan, xalqim!
Seni seva-seva men boyib ketdim,
Dunyo ichra topgan dunyomsan, xalqim!*

BU OQSHOM...

Bu oqshom porillar dil nuringizda,
Diydor baxti nasib yana Siz bilan.
Turibman, azizlar, huzuringizda
Hamon o'tlig' ko'ngil, yorug' yuz bilan.

Hamon mulkimdagi siym-u zarim – she'r.
Sochimda, chehramda yillardan nishon,
Sajdagohim tanho Vatan, Ona Yer,
Orzularim karvon, sarbonim – ishonch.

Hamon ota-onam, ikki jahonim,
Aziz yodi aro shikasta, butman.
Ishqim – alangadir, qordir hijronim,
Sakson yil lovullab so'nmagan o'tman.

Ikkita ko'zimga ikki qorachiq –
Munisim – Hulkarim, alpim – Omonim.
Shirin nabiralar hayotdan tortiq
Har biri joniga payvanddir jonim.

Nomlari, yodlari payg'ambar monand
Hazrat ustozlarim – teran ildizlar.
Men undan jon olib ko'kargan daraxt,
Mevasi – qalbindan otilgan so'zlar.

Hikmatlar bag'rida dur, marvaridim,
Ajdodlarim menga iftixor, g'urur.
Shu mavjlardan tomgan nuqra umidim,
Shoira qizlarim baxsh etgan surur.

Bu nazm bog'iga kirolmas xazon,
Bizni mahf etolmas zavol lashkari,
Men ketsam mung'aymas umrim hech qachon,
Bu bog'lar – bir bog'lar bo'ladi hali...

Hamon e'tiqodim – haqiqat, Haqdir,
So'zlayman, yuzimni tutib Ka'baga.
Yemira olmaydi o'tkinchi taqdir,
Osuda o'tadi ruhim abadga.

E'zozlar, ardog'lar uchun tashakkur,
Asli Siz – oftobim, men – ziyosiman.
Tonglaringiz kulsin dorilamon, hur,
Baxtim shul – o'zbekning Zulfiyasiman.

BAG‘RINGDAN QO‘YMA

Mayli, zaifligim, ko‘z yoshim suyma,
Yalqovligim, nuqsim ekan bedavo.
Men tortgan dardlarning zahrini tuyma,
Tuyganda injitib berdingmi sazo?

Baxtdan, baxtsizlikdan qolsam dovdirab,
Senga qo‘shiq aytib, senga deyman dod.
Yonsam suv sepasan, so‘nsam yondirib,
Boshingga ko‘tarding onadan ziyod.

Yillar qancha olib ketsa – shuncha yaqinman,
Borgan sari ortar totli nasibam.
Qayga bormay qaytgum, senga intiqman,
Mening ohanrabom, mening nashidam.

Qonimdagi yonish, bebosh hislarim,
Qoniqmas ta‘bimni ziqlikka yo‘yma!
Qaynoq sevgim, kuyim, sovuq jasadim,
Ona Vatan, o‘tinch, bag‘ringdan qo‘yma.

Vatan bo‘lmasaydi odamzod albat,
O‘zi kashf etardi, kashf etganday baxt.

XALQIMGA AYTAR SO'ZLARIM

O'zing tashna etding, o'zing suv tutding,
Qalbidagi sahrom, daryomsan, xalqim!
Seni seva-seva men boyib ketdim,
Dunyo ichra topgan dunyomsan, xalqim!

Yurak chaqmoq tekkan osmon yuziday,
Lekin e'tiqodim, iymonim butun.
Umrimda qilganim ozmi-ko'pimdan,
Mehrim daryosidan serobman bu kun.

Menga Navoiydan ayting alla deb,
Lutfiydan ongimga ziyo taratding.
Qiynalgan olamga bo'lg'in dalda deb
Asli o'zing meni shoir yaratding...

Yosh shuur, kurashchan tuyg'ular bilan
Sening taqdiringga mahkam tutashdim,
Ne-ne g'animlar-la kurashganing on
Ko'pning biri bo'lib malhamga shoshdim.

Sarg'aygan dashtlarga berding yashil qon,
Tuproq tepalarda shahar ko'tarding:
Har bir g'alabangni ko'rgan suyuk on
Dildagi o'z g'amim kuyi cho'kardi.

Yo'l yurdim, sog'indim, to'kildi baytim
Xorijning shomlari, saharlarida,
Ezgu istaklaring jaranglab aytdim,
Osiyo, Afrika minbarlarida.

Paxta xirmonining o'sdi bo'ylari,
Tanidi, tan oldi yaqin-u yiroq.
G'ururdan dengizday to'lib kuyladim,
Tolelar tiladim bundan yorqinroq.

Maktublar yozding sen, maktublar bitdim,
Goh ko'zga nam qalqib, gohida xushbaxt.
She'r bilan, so'z bilan qalbingga yetdim,
O'sha qalb men uchun eng sharaflı taxt.

Ko'zim ustidasan bu tug'yonli dam,
Sen bilan taqdirdosh kunduzli bo'ldim.
Seni deb siyladi Umr, aziz Vatan,
E'zozli bo'ldim men, yulduzli bo'ldim.

Hali bor oldimda o'tmagan burchim,
O'tayman ko'zimda tirik tursa nur.
Umrimdagi barcha fasllar uchun
O'ziga bek xalqim, Senga tashakkur!

EMISH...

Emish: shuhrat o'rab kemptik qismatim,
Ko'zlardan uzoqda sirqirab oqar.
Qalbda qo'rg'oshinday yotib hasratim,
Ko'zlarim jahonga baxtiyor boqar.

Emish: hayot menga ayol baxtidan
To'liq kosasini ko'rmapti loyiq.
Lekin qalbm to'kkan she'r shuhratidan
Baxtli ayol dermish meni xaloyiq...

Tanda qo'rg'oshin-la yurganlar ozmi?

U jangchi tanida, ayol dilida
Qariyb chorak asr zanglamay yotar.
Baxtning ming jilosin bergan elida,
Har bir jon jahonga tole yor boqar.

Limmo-lim qismatga bo'lmaganlar yor,
Kemptiklik hasratin bilarmi dardin!
Qalbni bezab ketgan ishqda zo'r baxt bor,
Yurak unutmami oltin damlarin?

Ayol baxti!

Menday ayol baxtiga
Taqdir malikani ko'rganmi loyiq?
Xalq mehrida, yorman el shuhratiga,
Baxtli ayol desa haqli xaloyiq...

* * *

Onam! Sening issiq, aziz joningni,
Zarradek chog'imdan boshlab bilaman,
O'zim ham zarra-yu, lekin qoningni,
Yangilab jismingdan o'zni uzganman.

Sen gul juvon hali mendan bexabar,
Bulutday go'daklar tortdi havasing,
Endi men sen desam qaynoq, muattar
Hovrin his qilaman iliq nafasing...

MENING MEHRIBON ONAGINAM

Onam, mening mushfiq, mehribon onam,
Qalbimda ovozing, o'zing qayerda?
Quyosh og'ushiga solganmi olam,
Shu'laday odiming qaysi asrda?

Qaysi mintaqada nafasing hayot,
Qayda kim yo'liga ko'zing muntazir!
Qaysi sayyorada ey, sen Odamzod,
Farzanding bo'shliqni etmoqda asir.

Qay qabila, qay cho'l, qay cho'qqi, qay g'or,
Sening ilk shodliging shohidi makon?
Olam tug'ilishi edi sen ilk bor,
Farzand-la sukutni uyg'otgan zamon.

Qachon edi o'sha, ezgu daqiqa?
Yuzimda sezaman o'sha hovurni.

Onam, sen kashf etgan buyuk aqida
Yillarday keksartib asr, davrni.

O'sha qahramonlik, o'sha husnda
Koinotda, menda yashaydi hayot.
Ajal-la yuzma-yuz turgan yo'sinda,
Ona lavozimin etaman bunyod.

Va qonda yugurar sadoqat hissi,
Ko'ksing issiqligi elitar hushim.
Olovga tashlaydi basir bu jismim,
Hanuz o'talmagan farzandlik burchim.

Onam, mening mushfiq, mehribon onam,
Ko'zimda ilohiy ezgu surating.
Yana hayot to'liq, bulutday ko'rkam,
Qayda jon bag'ishlar metin qudrating?

Xabar ber, tavallud dardini olay,
Nurda cho'miltiray seni, bolangni.
Tarozi – yulduzga belanchak osay,
Sol, hayot bermoqdan tolmas tanangni.

Tuganmas allangday aytay o'zingga,
Mehr beshigida sen ham ol orom.
Oh, nega kelmadi uyqu ko'zingga,
Ey mening bir umr bedor zo'r Dunyom!

Bir chog' uxladingmi, miriqib qonib,
Bir nafas bo'lganmi burchlaring unut?
Bilaman, mizg'isang hayot bo'sh qolib,
Koinotga qayta cho'kadi sukut.

Hech bo'lmasa, o'ltir, uzatib oyog',
Mangulik yo'l bosgan tovon olsin dam.
Tizlaringda yotgan qo'llaring charchog',
Hordiq olarmikan qalb-la silasam?

Oppoq sochlaringga qora ko'zimning,
Minnatdor nurini qilolsam taroq.
Chuqur ajiningga boqib, umrimning,
Bebosh tantiligin ko'rdim yorqinroq.

Onam, erkalashing, o'git tanbehing,
Bari suting kabi jonimga oziq.
Oh, buni men anglab yetgunimcha ming –
Ming bir alamlarni qilmadim tortiq.

Barisiga uzr, poyingga cho'kib,
Qo'ling qadog'iga egaman boshim.
Qalbing injitmayman ko'z yoshim to'kib,
Ey mening saxovat, shodlik quyoshim.

Oh, darhol kechirding, nigohing taskin,
O'ting rutubatim, hasratim oldi.
Senga yetgunimcha bo'lgan bor dardim.
Yillarim singari uchib yo'qoldi.

O'zimni go'dakday sezib tizingda,
Bulutday, qulunday yayraydi tanim.
Umring iftixorim, hatto izingdan
Ko'tarilgan chang ham, senday Vatanim!

Sen tuproq, osmonim, qoyam, o't, nahrim,
Sen so'nggi nidomsan jon berar palla.

Ey, musaffo ko'ksi daxlsiz mahrim,
Men – ona qizingga ayt, jonbaxsh alla.

Har so'zing bir kitob, sehriga kirib,
Sen – Momo Havoning yo'liga tushay.
Bir nuqtasin to'ksam, kiprik-la terib,
Ichga solganingni dilimdan qo'shay.

Negaki, xoksor, ulkan yuraging,
Uzoq yo'l dardini tubga solar jim.
Bir umrlik yo'lda kechib, ko'rganing,
Zarrasi madhiga yetarmi kuchim!

So'z tilab koyitmam.
Mehrob to'rida
O'ltir, qalbing urib tursa kifoya.
Dilim kabi sodiq qalam qo'limda,
Sen o'z yuragingdan boshla hikoya.

ONAM BOG'I

Kechagina borliq edi moviy qor,
Sevgidayin kun taftidan eridi.

Esda:

Biz yosh, qor bahordan serviqor,
Tanimizda ming bir oftob bor edi.

Hamma go'zal:

Yoshi o'tgan onam ham
Xushbo'y edi xiyol so'liq gul misol.
U bilganni pari bilmas bir olam,
Unga kelib yechilardi barcha fol.

Nafasidan nafas olib o'sdik biz:

Farzandlar-u, gul-u kitob hamrohi.
Guldan jozib edi bizning onamiz,
Bir jahon baxt bag'ishlardi nigohi...

Onam bog'i orzusimon turfa rang,
Loqayd, bachki bezaklarga edi yot.
Bor mavjudot raqibi-la qilib jang
O'stirdi bog', o'g'il va qiz – zurriyot.

Shu Eram bog' zamonaning zayli-la
El o'tguvchi ravon yo'lga aylandi.

Onam!

Sizning umr hayot mayli-la
Mening jism-u jahonimga joylandi...

Necha ajdod kechgan bog'dan yo'l qoldi,
U yo'llarda Siz-u mendan yo'qdir iz!

Sizni Men-u,

Meni Onalik oldi,

Ayol zoti ketmas hayotdan izziz...

FARZAND

Nega sevmay, erkalab o'pmay,
Nechun demay uni hayotim?
Nega demay ko'zimning nuri,
So'zlaganda qandim, novvotim?

Shirin ekan farzand, u bilan
Oilaga kirar ekan jon.
Ko'zi ko'zga tushishi bilan
Mehri balqir ekan bepoyon.

Iqbol bo'lib ko'zing oldida,
Kundan-kunga toparkan kamol,
Ne baxt, toza hayot bog'ingda
O'ssa toza, bebaho nihol.

U bor yerda qayg'u va hasrat
Hayotingga begona ekan.
Qani ayting, farzanddan qimmat
Bu dunyoda nima bor ekan?

O... farzandim, ko'zim nurisan,
Menga senday bo'la olur kim?
Sen hayotim, seni ko'rarkan,
Dilda behad jo'shadi mehrim.

Qora ko'zlaringga qarayman,
Unda borliq bo'lar namoyon.
Mening baxtim yorqin, begumon
Jilvalanib ko'rinar ayon.

Shirin so'zing, cheksiz mehring bor,
Qilig'ingda bir olam orom,
Sen bilan dil chiroyli gulzor,
Qo'shig'imga tuganmas ilhom.

Sen o's – sog'lom, beqayg'u, erkam,
Muhabbatim boshingga soya,
Men baxtiyor alla aytayin,
Qo'shiqlarim ko'p, benihoya.

Ko'z yosh nima, sen bilma zinhor,
Senga porloq tilayman iqbol,
Bu dunyoda na yaxshiki bor
Senga, qo'zim, senga bo'lsin, ol!

O'G'LIM, SIRA BO'LMAYDI URUSH

To'lisharmi o'lkada bahor,
Quyosh kezar osmon ko'ksida.
Qaldirg'ochlar qanotmi qoqar,
Undan soya labi ustida.

Mana, o'g'lim labi ustida
Qaldirg'ochning mayin qanoti.
O'spirinim toza ko'ksida,
Kunda oshar yangi his toti.

Bo'yi oshib ketdi bo'yimdan,
Bosa olar ko'ksiga boshim.
Sevgim ko'rib bergan uyimda,
O'sdi mening katta yo'ldoshim.

Yurak to'la shodlik, mehr, baxt,
Uning ko'zlariga boqaman.
Nigohiday tiniq va yorqin
Orzu to'lqinida oqaman.

Orzulari qalbimga ziynat,
Hayotidir ko'zim qorasi.
O'kinaman, ba'zida faqat,
Yonida yo'q uning otasi.

Urush! Noming o'chsin jahonda,
Hamon bitmas sen solgan alam.
Sen tufayli ko'p xonadonda
Ota nomli buyuk shodlik kam.

Yulding ota demak baxtini,
Juda murg'ak go'daklarimdan,
Yaxshi ham bor shunday Vatani,
Dalda bo'ldi yuraklarimga.

Ota bo'lib soldim men yo'lga,
Ona bo'lib mehrimga oldim.
Mana, yurtga o'g'il o'stirgan
Bir davlatmand boy bo'lib qoldim.

Qancha ishonch, umid baxsh etar,
Ham Vatanga, ham menga bu dil,
Qoya kabi yonimdan chiqib,
Suyan, – deydi, – kiftinga dadil.

Men onaman, mening yuragim
Farzandlarim quvonchiga kon.
Dil orziqar, ba'zan tilagim
Vahimalar o'ragan zamon.

Yo'q, urushning nomi ham o'chsin,
Mening o'g'lim kerak hayotga.
Istamayman, uning dudlari
Qo'nsin labi uzra qanotga.

Bas, bas, ezgu onalar qalbi,
Yashay olsin bexavf, baxt bilan.
Mehnatimiz, g'azab, sevgimiz
Tinchlik, deydi butun xalq bilan.

Ko'krak suti va mehnat bilan
Biz jahonga berganmiz turmush.
Ona qalbi oyoqqa tursa,
O'g'lim, sira bo'lmaydi, urush!

O'QUVCHIMGA

Yurak nihol olov qo'ynida
Yonar, kular, yashnardi shaydo.
Orzu, hisning sof o'yinida,
Ilk she'rlarim bo'lardi paydo.

She'ring murg'ak, lekin diling soz,
Nafasingda, dedingiz, o't bor.
Yonib kuylash shoirlikka xos,
O'sgin, sovish bilmagin zinhor.

Bu otashni bag'rimdan olib,
Vodiylarga, gullarga berdim.
To'quvchini qo'shiqqa solib,
Qo'riq yerlar bag'riga kirdim.

Ishq, haqiqatan qudrati go'yo
Mening bilan tebratdi qalam.
Qo'shiqlarim bilmay g'ash, riyo,
Oshkor kuldim, oshkor chekdim g'am.

Dili shoir xassos bir elga,
Farzandligim naql etar burchim.
Xalq qalbiday bir go'zal she'rga
Yetarmikan hech qachon kuchim...

MEN CHIZOLMAGAN SURAT

Men yo'ldaman, tinmagur yurak,
Yangi shodlik, qo'shiqqa chanqoq.
Hamma yerni ko'rmog'im kerak,
Go'yo menga hamma yer mushtoq.

Qishloqlarni kezdim, borlig'im,
Jarangli dam sehriga maftun.
Vatandosh, sen baxtiyorligim,
Sensiz na kuy, na hayot butun.

Qahramonni chaqirdim, yondan
Tovush berdi jonkuyar ayol.
Yellar yuvgan yuzida ilhom –
Men yozajak kuydan barkamol.

Oftob olgan durra, chang etik,
Dala, quyosh saxovati bu!
Ko'zi o'ta boqqan qalb yetuk
Zamon o'zi! Tashvish ham suluv!

Nurlanadi dag'al barmoqlar,
Ko'zlaridan jon olar qo'shiq.
Qonidagi yangi irmoqlar
Zamzamasin chizishga rang yo'q!

Jasoratning bayoni qay rang,
Donolikning belgisi qay so'z,
Suhbatida she'r o'qiganday
Yuksalaman men ham izma-iz.

O'z baxtiday vazmin bu zotda
Pirpirovchi qanot ko'raman.
Hayot o'zi, o'zi hayotda,
Men hayotni chizmak bo'laman.

Men chizaman... non, sevgi, mehnat,
Do'stday aziz ayol suratin.
Shu kamtarin, shu ulug' san'at –
Mening yurtim, mening shuhratim.

SAHAR MEN BILAN...

Kundan-kun saharga ortar sog'inchim,
Nahot hayot shomin yaqinligi bu?
Salqin oromida yo'qolar tinchim,
Demak, shafaq men-chun yolqinligi bu!

Nahot umrimdagi sahargi zavqlar
Tark etib izlayman sahardan najot?
Birday emasmidi yil, fasl, vaqtlar,
Nedir o'tib, nedir kelmaydi, nahot?

Sahar bu – yoshlikday borlig'i orzu,
Sahar o'qilmagan g'aroyib kitob.
Nahot umr olib qo'lga tarozu
Mendan kutar halol, aniq sarhisob?

To'xta!

Nechun yillar pallasi vazmin,
Umrim emasmidi hayotdan tuhfa?
Sarhisob chog'da ham o'zimda izn,
Posangisin rostlash paytimas, to'xta!

Kun faqat sahar mas, kunduz, shomi bor,
Kech pishar mevalar ozmi tuproqda?
To'xta!

Tarozuga qo'yardek kuy bor,
Hali sahar siyoq yashnoq dil-bog'da.

Men axir sahar chog' tavallud topdim,
Onam ko'ksi, aziz yurtim ham sahar.
She'rga dil daftarin saharlar ochdim,
Eslayman:

Topgandi sevgi qo'ynidan
Meni tog'dan og'ir hijron ham sahar.

Bugun shom ustidan yal-yal kulajak
To umr boricha sahar men bilan.
Har kun menga sahar tuhfa etajak
Xalqim yuragiga safar men bilan.

MEN TUG'ILGAN KUN

Bugun mening tug'ilgan kunim,
Meni tuqqan onam, Siz qayda?
Bedor o'tib bormoqda tunim,
Bir og'riq bir qon, jonda, payda.

Tug'ilganman qaysi soatda,
Qancha muddat siz yegansiz dard?
Qiz tug'ilish dardi odatda
Bo'lgan ekan Sizda beshafqat.

Bugun mening tug'ilgan kunim,
To'lg'oqdagi holingiz ko'zda:
Kursi quchib kurashasiz jim,
Qotma jussa goh o't, goh muzda.

Qora terda tanho boshingiz,
Labingiz – dasht jo'yagiday qoq.
Og'zingizga tiqib sochingiz,
Tanangizga solarlar to'lg'oq.

Besh bolangiz darcha ortida
Joningizni ko'rib o'tirgan,
Mening otam qo'shni otida
Kim qaylardan doya qidirgan?

Bor suyakni chok-chokdan so'kib
Ichingizga sig'may ketgan men,
Tanangizning tubida cho'kib,
Chehrangizga entikkan-da men.

Goh dard tutib, gohi u qochib
Ko'zingizdan sachratgan olov.
Faqat azob eshigin ochib,
Chekinishga qo'ygan bo'lsam g'ov.

Tomiringiz bo'ylab ezganim,
To'qqiz oy-u to'qqiz kun uyg'oq.
Besh o'g'ilning izidanligim,
Sizlar intiq qizcha tug'ilmoq.

Yuzingizni ko'rishga shoshgan,
Ko'zingizga kirmoq bo'lganim!
Ko'ksingizga tashna lab chopgan,
So'zingizga mushtoq bo'lganim.

Balki tandan qon-u yoshlikni
So'rmoqliqdan xijolatligim?
Yurangiz bir quyoshlikni
Sezib, jonim rohatdaligim.

Go'zal qalbning tagida yotib,
Ezgu hissingizda jo'shganim.
Noyob idrok sehriga botib,
Uxloq she'rga shogird tushganim!

Ha, qoningiz, joningizdagi
Bir jahonni uqib olganim,
Barchasidan uzilish dardi
Yaqinlikdan qo'rqib qolganim –

Bari uchun, jahannamiy dard
 To'lg'og'iga otdim ne muddat? –
 Men bilmayman!
 Samoviy bir mard,
 Jon tug'uvchi ilohiy qudrat –

Bo'lganingiz onlarga ta'zim!
 Azob uchun umrimday uzr...
 Barin takror etdim men o'zim,
 Ona bo'lmoq – azobli huzur...

Bahor keldi seni so'roqlab

*Qancha sevar eding, bag'rim, bahorni,
O'rik gullarining eding mastuni.
Har uyg'ongan kurtak hayot bergan kabi
Ko'zlaringga surtib o'parding uni.*

SOG'INIB

Shu kunlarda bahorga zorman,
Navjuvonlik o'ti tanda yo'q.
Kuz singari za'far ruxsorman,
Mevalar ham shoxlardan uzuq.

Shu kunlarda bahorga zorman,
Tan-xastalik ezadi ruhim.
Tanho emas, qatorda borman,
Yana neni izlaydi suqim?

Shu kunlarda bahorga zorman,
Shaffof, yorqin kuy tilar ko'ngul.
Yaxshiyamki, qalamga yorman,
So'zlab turar bor dilimni ul.

Shu kunlarda bahorga zorman,
O'z bahorim kabi bemisol,
Bahor qaytmas, yonuvchi qorman
Yo no'noq qo'l butagan nihol.

Shu kunlarda bahorga zorman...

YANA BUGUN BAHORGA ZORMAN

Yana bugun bahorga zorman,
O'z bahorim kabi shoshqaloq.
Yana bugun bahorga zorman,
Kutaverib dil bo'ldi qadoq.

Kel, tuproqni muz qobig'iga
Olgan qishni bir go'rga hayda!
Kutmoq yetdi intihosiga,
Kuy nish urar qalb nomli nayda.

Bahor – qo'shiq, tavallud fasli,
Bunda senga chunon ham zor bor.
Eng beozor tuyg'ular nasli –
She'rlaringa bir doya darkor.

Kel, dildiroq qalbimni to'shab,
Bo'g'in, bo'g'inimga olayin.
Faqat o'tinch:
Nur,
Shodlik qo'shib,
Yo'rgaklab ol, mung bo'lsa nayim.

BAHOR KELDI SENI SO'ROQLAB

Salqin saharlarda, bodom gulida,
Binafsha labida, yerlarda bahor.
Qushlarning parvozi, yellarning nozi,
Baxmal vodiylarda, qirlarda bahor...

Qancha sevar eding, bag'rim, bahorni,
O'rik gullarining eding maftuni.
Har uyg'ongan kurtak hayot bergan kabi
Ko'zlaringga surtib o'parding uni.

Mana qimmatligim, yana bahor kelib,
Seni izlab yurdi, kezdi sarsari.
Qishning yoqasidan tutib so'radi seni,
Ul ham yosh to'kdi-yu, chekindi nari.

Seni izlar ekan, bo'lib shabboda,
Sen yurgan bog'larni qidirib chiqdi.
Yozib ko'rsatay deb husn-ko'rkini,
Yashil yaproqlarni qidirib chiqdi.

Topmay, sabri tugab bo'ron bo'ldi-yu,
Jarliklarga olib ketdi boshini.
Farhod tog'laridan daraging izlab,
Soylarga qulatdi tog'ning toshini.

Qirlarga ilk chiqqan qo'ychivonlardan
Qayda shoir, deya ayladi so'roq.
Barida sukunat, ma'yuslik ko'rib,
Horib-charchab keldi, toqatlari toq...

So'ngra jilo bo'lib kirdi yotog'imga,
Hulkar va Omonning o'pdi yuzidan.
Singib yosh kuydirgan za'far yonog'imga
Sekin xabar berdi menga o'zidan.

Lekin yotog'imda seni topolmay,
Bir nuqtada qoldi uzoq tikilib.
Yana yel bo'ldi-yu, kezib sarsari,
Mendan so'ray ketdi qalbimni tilib:

«Qani men kelganda kulib qarshilab,
Qo'shig'i mavjlanib bir daryo oqqan?
«Baxtim bormi deya, yakkash so'roqlab»
Meni she'rga o'rab suqlanib boqqan?

O'rik gullariga to'nmaydi nega,
Yelda hilpiratib jingala sochin?
Nega men keltirgan sho'x nashidaga
Peshvoz chiqmaydi u yozib qulochin?

Qanday ishqqa to'lib boqardi tongga,
Kamol toptirardi keng xayolimni.
Uning rangdor, jozib qo'shig'ida
Mudom ko'rar edim o'z jamolimni.

Qani o'sha kuychi, xayolchan yigit?
Nechun ko'zingda yosh, turib qolding lol.
Nechun qora libos, sochlaringda oq,
Nechun bu ko'klamda sen parishonhol?»

Qanday javob aytay, loldir tillarim.
Baridan tutdim-u, keldim qoshingga.
U ham g'aming bilan kezdi aftoda,
Boqib turolmayin qabring toshiga.

Alamda tutaqib daraxtga ko'chdi,
Kurtakni uyg'otib so'yladi g'amnok.
Sening yoding bilan yelib beqaror,
Gullar g'unchasini etdi chok-chok.

Gul-u rayhonlarning taraldi atri,
Samoni qopladi mayin bir qo'shiq.
Bu qo'shiq naqadar oshno, yaqin,
Naqadar hayotbaxsh, otashga to'liq.

Bahorga burkangan sen sevgan elda,
Ovozing yangradi jo'shqin, zabardast.
O'lmagan ekansan, jonim, sen hayot,
Men ham hali sensiz olmadim nafas.

Hijroning qalbmida, sozing qo'limda,
Hayotni kuylayman, chekinar alam,
Tunlar tushimdasan, kunduz yodimda,
Men hayot ekanman, hayotsan sen ham!

O'RIK GULLAGANDA

«Derazamning oldida bir tup
O'rik oppoq bo'lib gulladi...»
Gulni ko'rib ishqparast qalbim,
Ming aytilgan darddan kuyladi.

Seni qo'msab oqshom chog'ida
Hijron qo'shar ekan harorat.
O'lgudayin mushtiq bo'libman –
Visolingga, yo'q chog'i toqat.

Seni qo'msab oqshom chog'ida
Kirib keldim shu tanish uyga.
Biz bir choqlar yashagan uyda
Tunab qoldim xayol-la birga.

Buncha issiq, buncha ham shinam
Yoshlik kechgan torgina shu joy.
Bunda yashar ajib onlardan,
Ishq-la o'tgan tunlardan chiroy.

Har burchagi elitar hushim,
Naqadarlik oshno va yaqin.
Xuddi tunda kamolga yetgan
Qo'shig'ingda chaqnagan chaqin.

Bunda hayot – ilhom onlari
Qalamingdan to'kilgan gavhar.
Gul bo'yini olganda shamol
Rashkka to'lib to'ngan u ko'zlar.

Sen tugatgach chanqoqlik bilan
O'qib maftun bo'lganim hayot.
«Qalay degan» bo'lib termulgan
Ko'zlaringning otashi hayot.

Hali hayot, takror o'qirkan
Zavqqa to'lib yayragan ko'ksim.
Yuzingdagi ulug'vor, mayin,
Bir jahonga arzir tabassum.

Bari hayot, muhabbat kabi,
Hamma yerda ko'rinar izing.
Parrandalar nag'ma kuyida
Jaranglaydi tovushing, so'zing.

Meni o'rab oldi hayajon,
Yana ortdi sevgining kuchi.
Sharq qizarib, chiqmoqda quyosh,
Oltinlandi terakning uchi.

Sen kuylagan o'rik shu kecha
Burkandi oq – oppoq chechakka.
Men qadrdon xotira bilan
Jo'nab ketdim uyimga yakka.

O'RIKLAR GULLAR...

Shoir sevgan o'lka ko'ksida
Xushbo'y bahor kezib yuradi.
Ne bog'! Hatto qoya ustida
O'rik oppoq bo'lib gulladi.

Juda ham ko'p gulladi o'rik,
Zero, cho'llar bog' bo'lib ketgan.
Hamma yerda ochilgan qo'riq,
Yurtin xalqi guliston etgan.

Do'st-u yorlar jamuljam bu kun,
Aziz noming mehr nurida.
Ming bor uzr, bugun sen uchun
Men o'tirdim to'ying to'rida.

Bugun senga to'lmish yetmish yosh,
Yarmi bizdan qaylarda kechdi?
O'ttiz besh bor gul ochib qiyg'och,
O'ttiz besh bor o'riklar pishdi.

Oramizda seni mo'ysafid
Ko'rganlarning bilmam nomini.
Kuylab ishqni, tongni muttasil
Menga qo'yding umr shomini.

Men shomlardan saharlar yasab,
O'ttiz yoshli bo'lib yuraman.
Har bahorga chiqqanda qo'msab,
Qaynoq qo'llaringdan tutaman.

Va yuraman yoningda o'ktam,
El omonlik etar seni shod.
Seni ko'rgan va ko'rmagan ham
Bu muborak noming qilar yod.

Va bilasan keksarmas umring,
Donday yoyiq yillar qatiga.
Kuylay berib yoshlik qo'shig'in
Mangu qolding yoshlik faslida.

Ne-ne go'zal yoshliklar kelar,
Umri boqiy hayot yo'lida.
O'shanda ham o'riklar gullar,
Sen bo'lasan dillar to'rida.

AZIZ TUYG'ULAR

Bahor

Inson ko'zlarida jon olar bahor,
Barcha tomirida uning to'liqini.
O'tmishning behuda oni kabi qor,
Beiz, bedard erib ketar uchquni.

Inson ko'zlarida jon olar bahor,
O'yinqaroq go'dak singari bulut.
Ko'k qovog'i uyuq, yorqin bir viqor
Kishilar qalbidan boqar bo'lib o't.

Bahorning sehrigar boqiy chiroyi
Yosh-u kekxa ko'nglin ovlaydi birdak,
Ko'zguni sindirib tashlar.

Kiroyi

Har kishining yoshi bu fasl dildak.

Har nurga,

har qushga,

har kurtakka shod

Benihoya yaqin bo'ladi yiroq.

Go'yo sensiz hosil bo'ladi barbod,

Har tikilgan chigit ko'ksing etar tog'.

Bahor bo'lmasaydi, odamzod albat

O'zi kashf etardi, kashf etganday baxt...

Nevara*Ulug'bekka*

Nevaram quyunday otilib kirib,
Qalamim tagidan qog'ozni yular.
Damda varrak yasab ko'kka uchirib,
Izidan qop-qora ko'zlari yurar.

Varrak tortar shekil, murg'akni kuch-la,
Oyoq tirab siltar dakani kibor.
Ayrilib qog'ozdan, she'rdan va xushdan
Boqaman varrakboz jonga baxtiyor.

Naq bobosi siyoq zehnday tiyrak,
Ko'kish alangada yonar soch-u qosh.
Borlig'i ezgu bir o't bo'lsa kerak,
Tomirlarda qonmas, kezadi quyosh.

Daka varrak tiniq zangori fazo
Tubiga intilar, sho'ng'ir naq xayol.
Talpingan ko'ksingda, bolakay, ne bor,
Sen iqbolga, senga ne tutar iqbol?
Nevara bo'lmasa, odamzod albat,
O'zi kashf etardi, kashf etganday baxt.

Majnuntol

Yalang'och daraxtlar ora majnuntol,
Shoir xayoliday latif, serhasham.
Butun novdalar-u tanlari zilol,
Shu yerda tavallud topmish ilk ko'klam.

Zilol bu yomg'irning tagida bir chol
Umr va qish yuklaridan go'yo olar dam.
Yuz-ko'zida yayrar bahoriy xushhol,
Kiftga zilol toldan to'n yopmish ko'klam.

Majnuntol yig'loqi, boshi xam derlar,
Qo'llarin cho'zgan-chun tuproq taftiga.
Hayot-chun, husn-chun, rizq-chun ta'zim-la
Lablarin qo'ymoqchi saxiy kaftiga.

Daraxt ham insoniy yerdan olar jon,
Inson qachon yerdan ketgan uzilib?
Majnuntolda zilol shodlik bir jahon:
Yashaydi tuproqqa sadoqat bo'lib.

Sadoqat bo'lmasa, odamzod albat,
O'zi kashf etardi, kashf etganday baxt.
Nazdimda
Nazdimda asablar bo'lmish uvada
Huda-behudaga bo'laman fig'on.

Fitna, dag'allikmi fikrim chuvalab
Shodlik oqimiga tashlaydi to'g'on.
Sho'ng'iymen nokerak iker-chikirga,
Shunchalar yashnar ko'zda qalqib qolar yosh.

Lekin ong, qalbdami dard bilan birga,
Balqir otam izmi, onamdagi dosh.
Otam po'lat bukib, omoch quyganday,
Qog'oz uzra men ham yuritaman omoch.

Qo'riq qatlamida bo'ston tuyganday
Dil undar: «Zarrama-zarra hamki, och!..»
Borlig'imni yigit qudrati quchar,
Ruhimga oydagı bokiralik yor.

Ishlayman, qatlamlar ko'chkiday ko'char,
Men tuygan bo'stonlar chorlar serviqor.
Mehnat bo'lmasaydi odamzod albat,
O'zi kashf etardi, kashf etganday baxt.

Bog'lar qiyg'os gulda

Bog'lar qiyg'os gulda – yaxlit bir chaman,
Har daraxt anvoyi bir tarovatda.
Bir kaft bog' mehnat-u hosilga vatan,
O'zga ko'rk,
o'zga rang har bir daraxtda.

Har navda bir gulda, har gulda bir ro'y,
Har daraxt bargi bir dunyo hikoya.
Har birin hosili o'zgasiga ko'rk,
Biri biri uchun qudrat, himoya.

Vatanim ko'zimda: qay burchi aziz,
Bilmam, qayda tole serzavq, serjilo?
Yalpi to'lishadi bedaxl yurtimiz,
Naq har qarichi dil, jon tomir go'yo.